

Objetos de deseo. 2010

Daniel G. Andújar/Technologies To The People

[Modelo de Salvador Gil / Szoma Studio para Daniel G. Andújar/
Technologies To The People]

[cat]

Durant la posada en marxa del nostre imperfecte sistema democràtic, va aparèixer en l'escena política i econòmica del nostre país un nou model social format per gents de procedències diverses que es disposaven a entrar en acció amb un objectiu fonamental: guanyar diners tant sí com no; créixer econòmicament al mateix ritme vertiginós que el seu poble; i fer-ho operant des de la legalitat, transformant-la, o simplement obviant-li. Aquesta oligarquia cleptòmana s'ha assentat perfectament en el nostre context social i ara forma part de la nostra idiosincràsia. Els referents més immediats de la corrupció els tenim tan assumits que els percebem com una cosa pròpia, formen part de la quotidianitat. I això sense prejudicis, la corrupció està generalitzada i assumida, afecta tothom, els diferents partits polítics, les diverses classes socials i tot tipus de professionals. Les màfies i la delinqüència organitzada han entrat en la nostra vida quotidiana, però no sempre les percebem com a tals. Els amics, els veïns, els familiars; un mateix es pot veure temptat de beneficiar-se d'aquest lucratiu estil de vida i formar part així d'un sistema viciat. Una complexa pràctica i tota un veritable trama de corrupteles, entitats financeres afins a les organitzacions mafioses, connexions amb funcionaris corruptes a major o menor nivell, testaferros d'anònims inversors sota la tapadora de bufets d'advocats creats per protegir l'anonimat dels financers reals. I jo em pregunto: tot això, per a què?, quins són els seus veritables projectes de desig? Les coses per les quals val la pena de viure així.

[esp]

Durante la puesta en marcha de nuestro imperfecto sistema democrático, apareció en la escena política y económica de nuestro país un nuevo modelo social formado por gentes de procedencias diversas que se disponían a entrar en acción con un objetivo fundamental: ganar dinero a toda costa; crecer económicamente al mismo ritmo vertiginoso que su pueblo; y hacerlo operando desde la legalidad, transformándola, o simplemente obviándola. Esta oligarquía cleptómana se ha asentando perfectamente en nuestro contexto social hasta formar parte de nuestra idiosincrasia. Los referentes más inmediatos de la corrupción están tan asumidos que se los percibe como algo propio, forman parte de la cotidianidad. Y todo esto sin prejuicios, la corrupción está generalizada y asumida, afecta a todos, a los diferentes partidos políticos, a las distintas clases sociales y a todo tipo de profesionales. Las mafias y la delincuencia organizada han entrado en nuestra vida cotidiana, pero no siempre las percibimos

como tales. Los amigos, los vecinos, los familiares; uno mismo puede verse tentado de beneficiarse de este lucrativo estilo de vida, formando así parte de un sistema viciado. Una compleja práctica y un auténtico entramado de corruptelas, entidades financieras afines a las organizaciones mafiosas, conexiones con funcionarios corruptos a mayor o menor nivel, testaferros de anónimos inversores bajo la tapadera de bufetes de abogados creados para proteger el anonimato de los financieros reales. Y yo me pregunto: ¿todo esto para qué?, ¿cuáles son sus verdaderos objetos de deseo? Las cosas por las que merece la pena vivir así.

[eng]

During the implementation of our imperfect democratic system, a new social model appeared on our country's political and economic scene. It was made up of people of different origins and backgrounds who were ready to spring into action with two fundamental objectives: to earn money whatever the cost; to grow economically at the same lightning speed as their country, always acting in accordance with the law, by changing it or simply bypassing it. This kleptomaniac oligarchy has carved a niche for itself in our social context until it has become part of our idiosyncrasy. The most immediate cases of corruption are so widely accepted that they are perceived as something inherent, as something that is part of our everyday lives. All this is done without preconceptions: corruption is widespread and has been taken on board; it affects everyone: the different political parties, the different social classes and professionals across the spectrum. Mafias and organised crime have become part of our everyday lives, but this isn't always perceived in this way. Friends, neighbours, relatives, we ourselves, may be tempted to benefit from this lucrative lifestyle, and thereby become part of a tainted system. A complex practice and a true web of corruption, financial bodies with links to mafia organisations, connections with top- or low-level corrupt public servants, the front men for anonymous investors covered up by legal practices that have been set up in order to protect the anonymity of the true backers. I wonder what this is all for. What are their true objects of desire? The things a life like this is worth living for.